

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل فقهی حقوقی عقد معین پذیره نویسی در وقف

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس بین المللی علوم، حقوق، اقتصاد و مدیریت (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 27

نویسندگان:

حمید رضا بهروزی زاد - طلبه حوزه علمیه قم و استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه غیرانتفاعی شهریار،

محمد مهدی کریمی نیا - استادیار و عضو هیات علمی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم، طلبه و پژوهشگر حوزه علمیه قم،

خلاصه مقاله:

اصل رضایی بودن عقود یکی از اصول مبنایی در فقه امامیه و حقوق ایران است که جنبه های اقتصادی هم دارد. با توجه به این اصل است که افراد براساس آن قراردادهای خود را منعقد می نمایند. یکی از این قراردادها که امروزه جنبه پربارنگی نیز دارد، پذیره نویسی در وقف است. در این مقاله کوشیده ایم که اثبات نماییم پذیره نویسی در وقف علاوه بر اینکه مشروع است، یکی از عقود معین نیز محسوب می شود. در واقع تفاوت بین عقد معین با نامعین از منظر شیوع و عدم شیوع است. با توجه به شیوع این عقد در زمان حاضر، می تواند حائز وصف معین بودن باشد. در این صورت است که نیازی به تحلیل های دیگر در زمینه توجیه ماهیت حقوقی و فقهی پذیره نویسی نخواهیم بود. همچنین از شکل گرایی در قراردادها که لا اقل رگه هایی از آن در دوران معاصر دیده می شود به سمت حاکمیت اراده پیش خواهیم رفت. امری که مطلوب فقه امامیه و حقوق ایران و نگاه اقتصادی به حقوق نیز خواهد بود. در واقع، این نگاه اقتصادی به اراده باعث توجه بیشتر به قرارداد فارغ از شکل آن و شکوفایی اقتصادی با تکیه بر مبانی فقهی و حقوقی داخلی خواهد بود.

کلمات کلیدی:

اصل حاکمیت اراده، عقد معین، پذیره نویسی، وقف، فقه و حقوق ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1428234>

